

ת"פ 36392/04/22 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 36392-04-22 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט ארנון איתן המאשימה נגד הנאשם	מדינת ישראל פלוני (עציר)
-----------------	--	---------------------------------

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, ובמסגרת הסדר טעון, בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות של שימוש ברכב ללא רשות, לפי סעיף 413 ג סיפא, לחוק העונשין, תשל"ז 1977. נהיגה תחת השפעה, לפי סעיף 26(2) לתקנות התעבורה תשכ"א 1961, נהיגה בזמן פסילה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה, והטרדה מינית לפי סעיף 3(א) 5 -עבירה לפי סעיף 5(א) רישא לחוק למניעת הטרדה מינית תשנ"ח -1998 העונשין.
2. על פי הנטען בכתב האישום ציון וקנין (להלן: "המתלונן") עובד כנהג מונית, במונית נושאת לוחית רישוי מספר: 71-987-26.
3. בתאריך 12.4.2022 בשעה 01:00 לערך, נסע המתלונן במונית לכיוון חנות "רבע לשבע" בכיכר החתולות בירושלים, והחנה את המונית במדרכה סמוכה.
4. המתלונן יצא מהמונית והשאיר אותה מונעת, וכן את המפתח במתנע. הנאשם באותה עת ישב בספסל בסמוך לחנות, המתין שהמתלונן ייכנס לחנות, נכנס למונית ונסע לכיוון רחוב ינאי עד שאיבד שליטה והתנגש באדנית עץ.
5. כתוצאה מכך, נגרם למונית נזק בסכום של 12,000 ₪.
6. בהמשך יצא מהמונית והחל לברוח לכיוון שדרות ממילא. בהמשך פנה למר נדב בנימין שגיא וביקש, כי יזמין עבורו נידת מד"א. בהמשך הגיע פרמדיק למקום, שפינה את הנאשם לבית החולים אסף הרופא בצריפין.
7. בעקבות גניבת הרכב, נסעה הסיירת נ. ר לאסף הרופא כדי לעצור את הנאשם. בהגיעה לנאשם הודיעה לו כי הוא עצור, ובתגובה אמר לה: "וואי איזה כוסית את. מה הייתי עושה לך, אני אדחוף את הזין שלי לפה שלך, איזה ציצים יש לך. מה הייתי עושה לך, אני יודע שאת אוהבת את זה". כמו כן אמר לה: "איזה ציצים יש לך, רוצה למצוץ לי?" בהמשך לדבריו קילל אותה באומרו: "כוס אימא שלך יא בת זונה, מזדיינת עם

ערבים".

8. המאשימה ציינה בטיעוניה, כי הנאשם יליד 1983 פגע במעשיו בערכים הנוגעים בזכות הקניין, שלום הציבור, כבודו של אדם וכיבוד החלטות שיפוטיות. המאשימה עתרה לקביעת מתחם עונש שבין 12 חודשים ועד 24 חודשים, לצד ענישה נלווית. הוסף, כי צבר העבירות בהן הורשע, בכללן התנהגותו המבזה כלפי השוטרת, הנזק שנגרם לרכב, וכן הנהיגה תחת השפעת סם, מעצימה את חומרת האירוע. המאשימה הוסיפה, כי היא אינה חולקת על מצבו הנפשי הרעוע של הנאשם, ואולם מעשיו אלו נובעים כולם מצריכה מופרזת של אלוהול, וסמים. לטענתה אין מקום לקבוע כי במקרה זה חל העיקרון של "קרבה לסייג", שכן הנאשם פעל מבחירה באופן שצרך אלוהול וסמים, נתון שהובילו לביצוע העבירות.

9. המאשימה ביקשה לקבוע את עונשו של הנאשם בחלקו האמצעי- עליון של המתחם ולהטיל עליו 20 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית.

10. ההגנה ציינה, כי הנאשם הינו אדם שאינו בריא נפשית, וסובל לפרקים מסכיזופרניה. בעברו אשפוזים מרובים, ואף שבתיק זה נקבע כי הוא כשיר דיונית ומהותית, יש לקחת שיקול זה כשיקול מהותי לקולא, בשים לב לנסיבות האירוע. לדברי הסנגור המתחם במקרה זה מתחיל ממאסר צופה פני עתיד ועד 6 חודשים לכל היותר.

11. הסנגור לא חלק על רישומו הפלילי של הנאשם, ואולם ביקש לבחון זאת, על רקע מצבו הנפשי של הנאשם משך שנים. לדבריו, רישומו הפלילי של הנאשם הינו נתון מקל דווקא, משום שיש בו כדי לבסס את הטענה - כי מחלתו של הנאשם עומדת בבסיס העבירות אותן הוא שב ומבצע.

12. נוכח טעמים אלו ביקש הסנגור להסתפק בימי מעצרו של הנאשם.

13. במקרה דנן פגע הנאשם בערכים הנוגעים לקניינו של אדם, כבודו, שלווה נפשו, וכן פגיעה בערכים הנוגעים בכיבוד שלטון החוק- רשויות האכיפה והחלטות בתי המשפט.

14. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע עבירת השבל"ר, יש לקחת בחשבון את העובדה, כי הנאשם ניצל הזדמנות, במסגרתה הושאר הרכב מונע, כדי ליטול את הרכב ללא רשות. חומרת המעשה באה לידי ביטוי בכך שהנאשם נהג ברכב במצב של פסילת רישיון, ובעת שהיה נתון תחת השפעת סמים/ אלוהול, נתון המבסס סיכון משמעותי לשלום הציבור וביטחון משתמשי הדרך. נוסף לכך, נגרם לרכב נזק כספי גבוה, בסך 12,000 ₪.

15. באשר לחומרה הכרוכה בנהיגה בזמן פסילה נקבע ברע"פ 6115/06 מדינת ישראל נ' מוראד אבו לבן (8.5.07) כי במעשה זה מסכן הנהג נהגים והולכי רגל כאחד ומבטא זלזול בצווים של בית-המשפט. ברע"פ 665/11 אבו עמאר נ' מדינת ישראל (24.1.11) ציין כב' השופט רובינשטיין (בתוארו אז) שעבירות נהיגה בפסילה ללא ביטוח וללא רישיון, יש בהן לא רק דופי פלילי אלא אף מוסרי כפול: הסיכון המובהק לעוברי דרך וכן קשיים במימוש פיצויים בעקבות תאונות דרכים אם אלה יקרו בעת נהיגה כזאת, והטלתם על קופת הציבור.

16. ברע"פ 3878/05 בנגוזי נ' מדנ"י (26.5.05) ציינה כב' השופטת פרוקצ'יה כי "נהיגה בכבישי הארץ בזמן פסילת רישיון טומנת בחובה סיכונים רבים לביטחונם של נוסעים ברכב והולכי רגל. יתר על כן, ולא פחות מכך, היא משקפת התייחסות של ביזוי החוק וצווי בית המשפט.

17. מתחם העונש ההולם בעבירת השב"ר (כאשר בדרך כלל נלוות לעבירה זו עבירות נוספת הקשורות לרכב או עבירות תעבורה), כולל עונש מאסר למשך מספר חודשים, לצד ענישה נלווית. ראו לדוגמה: רע"פ 7822/12 פלוני נגד מדינת ישראל (6.11.12), רע"פ 4630/14 זידאן נ' מדינת ישראל (16.7.14), רע"פ 796/13 רוישד נ' מדינת ישראל (14.3.13), ת"פ (מחוזי ירושלים) 32337-01-14 מדינת ישראל נ' אבו רמילה (25.12.2014), ת"פ (י-ם) 24441-12-15 מדינת ישראל נ' כוכבי (5.11.17).
18. ביחס לעבירת השכרות (תחת השפעה סמים/אלכוהול) בהתאם לתקנות התעבורה, קיימת פסילת מינימום למשך 3 חודשים.
19. מתחם העונש ההולם בעבירה של נהיגה בזמן פסילה הינו החל ממאסר קצר ופסילה החל מ-3 חודשים ועד מאסרים שהוטלו אף מעבר לשנת מאסר, ופסילות למשך מספר שנים. במקרה דנן, הורשע הנאשם גם בעבירת הטרדה שאף היא תילקח בחשבון במסגרת מתחם העונש הכולל.
20. סבורני, כי נוכח צבר עבירות זה יש לקבוע מתחם עונש כולל שבין 6 חודשים, ועד 14 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית.
21. במסגרת העונש המתאים לנאשם יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות: הנאשם כבן 38 רווק המתגורר עם אמו. הנאשם נטל אחריות על מעשיו בבית המשפט.
22. לחובת הנאשם ניצב עברו הפלילי הכולל 8 הרשעות קודמות. בעבירות שוד, אלימות רכוש ועוד. הנאשם ריצה מאסרים בעברו, ואולם נתון מהותי בהקשר לטיעוני הסנגור ביחס לרישום נוגע בעובדה, כי ביחס למספר עבירות אותן ביצע הנאשם בשנת 2016 נקבע, כי הוא אינו כשיר לעמוד לדין, והוטל עליו צו אשפוז למשך 7 שנים, תקופה הנושקת עד לתקופה בה התרחש האירוע בתיק שבפנינו, אלא שבהתאם לדברי ההגנה, הנאשם שוחרר עוד קודם לכן, בהחלטה של ועדה פסיכיאטרית.
23. עיון במסמכים הרפואיים שהוגשו מלמד שלנאשם רקע רפואי מורכב מאוד. הנאשם צורך סמים קשים ואלכוהול באופן מופרז. משנת 2012 ועד שנת 2020 אושפז 12 פעמים. על פי המסמכים הרפואיים הנאשם סובל מתחלואה משולשת, מאובחן כלוקה בהפרעות נפשיות והתנהגותיות על רקע שימוש בסמים. בנוסף, באשפוזיו האחרונים אובחן עם סכיזופרניה והפרעת אישיות אנטי-סוציאלית. סבורני, כי נוכח זאת, ובשים לב לנסיבותיו החריגות של האירוע עצמו, זאת מבלי להקל בו ראש, יש לקחת בחשבון גם את הרקע הנפשי בהקשר למכלול אירוע, כטעם המצדיק לקבוע את עונשו בחלקו האמצעי יחסית של המתחם (חלף בינוני-גבוה).
24. אשר על כן אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. מאסר למשך 9 חודשים בניכוי ימי המעצר.
- ב. פסילה למשך 10 חודשים שתימנה החל מיום שחרורו של הנאשם מהמאסר. הנאשם פטור מהפקדת רישיון.

ג. פסילה למשך 5 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

ד. מאסר למשך 3 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר שלא יעבור על אחת העבירות בהן הורשע.

ה. פיצוי לעד תביעה 1 בסך 2000 ₪. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט לא יאוחר מיום 1.5.2023.

ו. פיצוי לע"ת (5) בסך 1500 ₪. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט עד ליום 1.5.2023.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ה אלול תשפ"ב, 21 ספטמבר 2022, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד גל צור וב"כ הנאשם עו"ד אריאל הרמן (הנאשם בוועוד חזותי).